visited the University and again turned down the request. It is only recently that is, after several years of endeavour, that the College was recognised.

That is one handicap. The other handicap is that we are suffering badly from lack of even essential equipment in regard to our foremost hospitals. For instance, there are not—I am sorry to say, but it has to be said—in the General Hospital today sufficient apparatus and equipment for the purpose of dealing with the diseases of the throat, ear and nose. There are many other items of apparatus and equipment which the Ophthalmic Hospital has not got. There are new methods of treatment which have come into vogue now, and which will take lakhs and lakhs of rupees to be brought into existence in our hospitals. I expect that within the next five or six years and as soon as the war ends, we shall have to place orders for at least 50 lakhs of rupees worth of material to furnish the General Hospital, the Women and Children's Hospital, the Ophthalmic Hospital, the Tuberculosis Hospital and the Leprosy Clinic with the necessary apparatus and equipments at least up to a mark. The general reorganisation that has been contemplated in respect of Medical and Public Health Organisations is expected to take at least 50 or 60 lakhs of rupees roughly. Therefore, in order to keep going so as to be abreast of moderately civilised countries, we shall have to spend about one or one and a half crores of rupees. It is estimated that nearly 75 lakhs of rupees will be necessary for the establishment of a Medical College. I may assure honourable members that if at any time this Government consider that a Medical College can be made a *fait accompli* they will not hesitate to do so. But at the present moment with these necessary items of expenditure confronting them and with the other items such as road making and various industrial projects with regard to their agricultural intensification before them, the Government cannot pledge themselves to starting a Medical College here and now. They can only say that they are in sympathy with the resolution. The scheme will take some time to mature and fructify.

Mr. A. N. Satyanesan: പ്രസിഡൻറവർകളുടെ വിശദീകരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി തൽക്കാലം ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻവലിക്കുന്നു.

RESOLUTION RE: COMPULSORY PURCHASE OF PADDY.

Mr. K. C. Chandy: സർ, പ്രതിവർഷം നാം പുറത്തുനിന്നും കോടിക്കണക്കായി നെല്ലിറക്കുന്നതു കർഷകരിൽനിന്നും നെല്ല് വിലക്കെടുക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള പ്രമേയം ഞാൻ ഇവിടെ മാജരാക്കിക്കൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. C. Chandy.]

കൺസോർഷം എർപ്പാട് വന്നതിനുശേഷം പൊതുജനങ്ങൾക്ക് പല വിഷമങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അവ എന്തെല്ലാമാണെന്ന് ഗവണ്മെൻറിനെ അതാതു കാലങ്ങളിൽ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നെല്ലു കിട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ വിഷമതകരം വളരെയാണ്. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഈ സഭയുടെ ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം കൂടുകയുണ്ടായി. ചെറിയ നിലമുടമസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു നിർബന്ധമായി നെല്ലു വിലയ്ക്കു വാങ്ങണമെന്ന് ആ സമ്മേളനം ഗവണ്മെൻറിനോട് സുപാർശചെയ്കയും അതു ഗവണ്മെൻറ് അംഗീകരിക്കയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഓരോക്കറിൽ കവിയാവുന്നതിനുള്ള നിലമുടമസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു നിർബന്ധമായി നെല്ലു വിലയ്ക്കുകയില്ലെന്ന ഗവണ്മെൻറ് തീരുമാനിച്ചു. അതിനുശേഷം ഫുഡ് അഡൈ്വസറി കമ്മറിയുടെ എന്തോ ചില നടപടികൾനിമിത്തം ഗവണ്മെൻറ് ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു ആർഡർ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിൻറെ താല്പര്യം അനുസരിച്ചു ഒരാൾക്കുള്ള നിലം വലുതായാലും കൊള്ളാം ചെറുതായാലും കൊള്ളാം നിലത്തിൻറെ സെറിൽമെൻറ് പാട്ടമനുസരിച്ചുള്ള നെല്ലു ഗവർമെൻറിലേക്ക് നിർബന്ധമായി ഏറ്റുപ്പിക്കണമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ ഗവണ്മെൻറ്പ്പെടുത്തി. ഇതിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കുനേരിട്ടുന്ന സങ്കടങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന് അസംബ്ലിയുടെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ മി. ജോസഫ് ചാഴിക്കാടനും, കൗൺസിലിൻറെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ എൻറെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതന്മാരായ മിസ്റ്റർ നാരായണക്കുറുപ്പും, രവിവർമ്മ വലിയരാജാ അവർകളും ഞാനും ഗവണ്മെൻറിൻറെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. എങ്കിലും "ഞാൻപിടിച്ച മുയലിനു രണ്ട് കൊമ്പ്" എന്ന രീതിയിലുള്ള മനോഭാവമാണു ഗവണ്മെൻറ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഗവണ്മെൻറ് വിലക്കു വാങ്ങുന്ന നെല്ല് തിരുവിതാംകൂർ നിലമുടമസ്ഥന്മാർക്കുതന്നെ കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതു ഗവണ്മെൻറിൻറെ കടമയാണ്. ഒരു നിലത്തിൽനിന്നും കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കുന്ന വിളവിൽനിന്നു കൃഷിച്ചിലവിനു ആവശ്യമുള്ളതു നീക്കി ബാക്കിയുള്ളതിൽ റേഷൻവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചുള്ളതെങ്കിലും കൃഷിക്കാരുടെ കൈവശം വച്ചു സൂക്ഷിക്കാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാണ് എൻറെ പ്രമേയംകൊണ്ട് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. വിത്തു് കൃഷിച്ചിലവു് ക്ഷേണച്ചിലവു്, ഇവയ്ക്കാവശ്യമുള്ളതു കഴിച്ചു മിച്ചമുള്ള നെല്ലു് മാത്രമേ വിലക്കെടുക്കാവൂ. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാരെ വേണ്ടതരത്തിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. പൊതുജനപ്രതിനിധി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഈ ഗ്രൂപാർശ ഗവണ്മെൻറ് നിഷേധിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയും ഈ പ്രമേയം സഭയുടെ സ്വീകരണത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

Mr. Paul A. Thaliath : സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ താഴെ വിവരിക്കുന്ന വ്യത്യാസം വരുത്തണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി അനുകൂലിക്കുന്നു. പ്രതിവർഷം ൫ • ൦ പറ നെല്ല് പുറപ്പാടുള്ള, എന്നുള്ളതിൻ പകരം വിത്തിനും കൃഷിച്ചിലവിനും ന്യായമായ വീട്ടാവശ്യത്തിനും ഉള്ളതു കഴിച്ചു ബാക്കിയില്ലാത്ത ആളുകളിൽനിന്നു സെറിൽമെൻറു പാട്ടമനുസരിച്ചുള്ള നെല്ല് എടുക്കരുതു് എന്നുള്ള ഭേദഗതിയാണ്. ചെറുകൃഷിക്കാർ കൂലിക്കാരെ കിട്ടാതെയും മറും വളരെ വിഷമങ്ങൾ സഹിച്ചാണു ഇപ്പോൾ കൃഷി നടത്തുന്നതു്. അങ്ങനെ കൃഷിചെയ്തു വിളവു് വീട്ടിൽ എത്തുന്നതോടുകൂടി പാർവത്യകാർ വന്നു വീട്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഉടൻതന്നെ സെറിൽമെൻറു പാട്ടം ഇനത്തിൽ കൊടുക്കാനുള്ള നെല്ല മുഴുവൻ കൊടുക്കണം. അല്ലാത്തപക്ഷം നെല്ലിട്ടിരിക്കുന്ന അറ മുദ്രവയ്ക്കും. അവർ എത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിച്ചാണു ഈ നെല്ല് അറയിൽ ഇടുന്നതിന് ഇടയായതു്, എന്നു് അല്പം പോലും ചിന്തിക്കുന്നില്ല. സെറിൽമെൻറു പാട്ടമനുസരിച്ചു് നെല്ല കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞതാൽ, ബാക്കി ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നുംവരും ഇല്ലെന്നും വരും. ഇല്ലാത്ത ഒരവസ്ഥയാണെങ്കിൽ ഈ ചെറുതരം കൃഷിക്കാർ അടുത്തതവണയുള്ള കൃഷി ഇറക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വളരെ വിഷമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനും പുറമേ അവരുടെ ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി അവർ തഹശീൽദാരെ സമീപിച്ചു് റേഷൻകാർഡ്, വാങ്ങിച്ചു് ഏതെങ്കിലും കടയിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തു് അരിയും ഗോതമ്പും മറും വാങ്ങിച്ചു ഉപജീവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വിഷമങ്ങളും അനുഭവിച്ചു കൃഷിചെയ്തുണ്ടാക്കിയ നെല്ല മുഴുവൻ സെറിൽമെൻറുപാട്ടം എന്ന പേരിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെയുള്ള ചെറിയ കൃഷിക്കാർ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ പലതാണു്. ഈ ഒരവസ്ഥ തുടർന്നതായാൽ ഇവർ കൃഷിയിൽ മിക്കവാറും അനാസ്ഥ കാണിക്കാനിടയുണ്ടു്. അതുമൂലം കൃഷിയെ വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ട ഇയവസരത്തിൽ ഈ ചെറുതരം കൃഷിക്കാരെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിലും അവരിൽനിന്നും സെറിൽമെൻറുപാട്ടം അളക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അവരുടെ കൃഷിച്ചെലവിനും വിത്തിനും റേഷൻ അനുസരിച്ചു വീട്ടാവശ്യത്തിനും വേണ്ടതു് കഴിച്ചു് ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ നെല്ല് ഗവണ്മെൻറിലേയ്ക്കു് എടുക്കാവു എന്നാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു. അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദയാദൃഷ്ടി പതിയണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: I will be failing in my duty if I do not support this motion. I come from Nanjinad. Now the cost of cultivation in Nanjinad has risen from Rs. 35 to 40 to nearly Rs. 100 per acre and the yield which it is possible for us to obtain is about 100 paras. In the purchase of paddy, there is no laxity on the part of the Department. They obtain all possible paddy from the landholders. We ungrudgingly, with pleasure, measure the paddy according to the settlement pattom and sell the rest to Government. But the costs of labour, seeds and implements have risen so high that we are not able to cultivate without a great deal of difficulty. More than that, the impending difficulty is that we are not able to get harvesters. Our harvesters usually are the poor people in the taluks of Vilavancode and Neyyattinkara. By way of cooly to them we give paddy, but this paddy they are not able to take to their homes in the other taluks. So we do not get harvesters. Complaints have been sent to the various authorities but we have not been in receipt of a reply. So these difficulties when all the available.....

President: But the trouble is not that. So far as Nanjinad is concerned, we find that you do not practically buy any rice or paddy from Government.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: That is because we have been producing more than we require and we were sending there to other parts of the State and outside. We do not grudge selling paddy when it is available. But we have to get it in time. And also our coolies must be paid for in kind.

When the harvesters and threshing people are paid paddy they are not able to take them home in the adjoining taluks. And we reliably understand that no certificates are given to them by Tahsildars.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: May I just point out to my honourable friend that the percentage of the off-take of paddy in Nanjinad, in the taluks of Tovala and Agastiswaram is less than 2 per cent.? We were under the impression that it would be at least 10 per cent. but it is even less than 2 per cent.

President: What I really want to know is this. I cannot understand what has fallen from some honourable members with regard to a proposition which was put to me some time ago. I do concede that it is very hard that a person who produces rice should be asked to give away that rice to the Government and then buy rice at higher cost from say, Sind or some other locality for his livelihood. That was the case which was put to me and it is a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

matter which is engaging the attention of Government. But so far as Nanjinad is concerned, whatever regulations that we pass, and whatever granaries or stores that we open in the locality, we find that Nanjinad people produce paddy to the point of self sufficiency and so they do not purchase any paddy from Government, with the result that the off take is very poor. The Government of India very naturally ask us 'You are asking for so much grain, so much rice and so much wheat. From your own statistics it is seen that Nanjinad has not got an off take of more than 2 per cent. Why should we supply you? After all Nanjinad is a third or fourth of Travancore. Why should we supply Travancore when it is self sufficient.' This is the line that they take. And the same line is taken in regard to certain other localities also, where notwithstanding all our rules and regulations, the people are quite able to so arrange among themselves that they need not purchase from Government. I do not know how exactly they manage to do, but they have done it successfully. But the result is that our arguments and pleadings to the Government of India get weakened, because they say 'you are more or less self-sufficient except in certain localities.' That is an aspect which honourable members might consider.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: Though there are some landholders who are able to provide paddy there are still a large proportion of the population in Nanjinad who do not get sufficient paddy.

President: Why do they not purchase from Government? It cannot be said that Nanjinad are poor producers when at the same time what they get from Government is only two per cent.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: That can be explained by saying that neighbours get themselves supplied by their neighbours.

President: In other words, our system is really broken down in Nanjinad, in so far as, on account of mutual adjustments between the land-holders and peasants, they make themselves self-sufficient in the matter of paddy and rice.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: In every productive centre this is so.

President: Order, order. But you may expect the non-productive areas not to allow that.

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: Our difficulty is to provide ourselves with labour and to purchase the implements. Even now when wheat and other things like maize are sold people go to the black market and get rice alone for their consumption.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President: I could have understood the statement perfectly if it related to a period when Government for no fault of theirs, had to force the people of the country not only to take wheat, but maize, jowar *atta* etc. Even now we are not able to make Nanjinad people take Government rice. What is Nanjinad going to do to relieve us of our embarrassment when questioned by the Government of India?

Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai: Because of the late cultivation on account of the failing irrigation facilities, at the flowering season, I am perfectly aware personally, that the yield per acre has come down to five kottas per acre where it was fifteen kottas previously. This has been the condition in spite of the Grow More Food Campaign, and it is due to the carelessness of the irrigation Department. Whatever little we have got for our own requirements we should not be asked to sell.

Mr. K. C. Chandy: കൂടുതൽ നിലം കൃഷിചെയ്യുന്നവരിൽ നിന്നും സെറിൽമെന്റുപാട്ടം അനുസരിച്ചുള്ള നെല്ല് മാത്രം എടുത്ത്കൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ള നെല്ല് അവർക്കുതന്നെ കൊടുക്കുന്നതല്ലേ കൊണ്ടേല്പ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരാതിക്ക് ഇടവന്നിട്ടുള്ളൂ?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: Sir, in the wider interests of the country I am very sorry that I have to oppose this resolution. Honourable members of this House are fully aware of the fact that we are a heavily deficit area, that we produce here only 40 per cent of our requirements and that, with the best of will, we have to depend upon others for the remaining 60 per cent. Honourable members know also the difficulties through which we passed in the years 1942 and 43 when a definite quota of rice was not assured to us by the Government of India, in lieu of what we were getting from Burma before the war. Therefore, Sir, this Government decided upon a policy which was enunciated by you to the Central Government in that historical food conference of October 1943 that all the food materials that are produced within the country should be pooled together and should be within the absolute physical control of Government, in order that it may be equally divided amongst every one. It is with that object in view and on account of the fact that we are a heavily deficit area that we introduced in the State an all-out rationing system. And that led to the adoption of a course by which every grain produced in the State was controlled, in other words, monopoly procurement was undertaken. The honourable member's resolution as it stands is wholly unacceptable and I shall prove it shortly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar: May I know from the honourable member what is the total number of persons whose income is less than 300 paras?

Mr. K. R. Narayana Aiyar: I shall explain how wholly impossible of acceptance this resolution is. Sir, this Government has been a pioneer in the matter of procuring of foodgrains and has set an example to the rest of India, even to the Central Government. As early as July 1942, we decided upon the procurement of food grains produced here. The first step that we took was to buy whatever excess that was made available, so that it could be utilised for consumption by the rest of the population who were not in the advantageous position of having any lands themselves. In 1118 when the attempt was made in the above number the total quantity of paddy that could be purchased was only a little over two lakhs of paras against an estimate of 110 lakhs, for the Kanni crop of 1118. Then as the honourable member referred to, a joint session of the Legislature was called together. We had no back files to guide us in this matter, we had to proceed on our own initiatives. It was agreed in that meeting that purchase might be made on an acreage basis in accordance with a sliding scale. And we proceeded on this basis but found that we were able to secure only a total of 36 lakhs of paras against an estimated annual production of nearly 450 to 500 lakhs of paras of paddy. That did not make up even 10 per cent. The result was that it was impossible to meet the requirements of a large section of the population who depended upon rations. First class black markets were set up in the country and the excess paddy with the landholders were being successfully syphoned off into these black markets.

The House rose at 2 p. m.

The House re-assembled at 3 P. M.

Mr. K. C. Chandy: Sir, on a point of order. I am not quite clear, if my resolution was seconded because the honourable member who rose to second it seemed to suggest an amendment but it is not before the House now. He did not formally move it.

President: It was a case of one honourable member seconded or purported to second the proposition of another honourable member. I thought he possibly suggested the amendment which he did not put forward in the form of a formal amendment. I took him to have seconded the honourable member's proposition.

Mr. Paul A. Thaliath: Sir, may I move that amendment.

President: You may ask for permission to move the amendment formally.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Paul A. Thaliath: My intention then was to move the amendment. Somehow that formal thing did not take place.

President: Anyway you could not second the resolution again. I will give permission to move it after Mr. Narayana Aiyar has spoken.

Mr. K. R. Narayana Aiyar: Sir, I was saying that at a time when this country was faced with a food situation unprecedented in character, Government were experimenting with different methods of procuring the available quantity of grain within the State. In the second phase of experiment Government proceeded on the acreage basis to purchase all available paddy from the holdings. As I have already indicated, the total quantity that we could get was roughly in the neighbourhood of 36 lakhs of paras as against the gross estimated production of nearly 500 lakhs of paras of paddy. And the black market was thriving very successfully in different parts of the country. There were also other difficulties in the matter of procurement of paddy on the acreage basis because of the numerous representations received by Government stating that different acres of land in different localities possessed different kinds of fertility and consequently gave widely varying yields. Owing to these factors we were finding it very difficult to meet the growing food situation and feed the have-nots in this country. It was at this juncture that a meeting of the Food Advisory Committee was convened on the 28th June 1943 to review the whole situation. After deliberating on all aspects of the matter it was resolved by the committee to introduce a system of compulsory levy on the basis of the settlement pattom. Sir, even now there seems to be a great deal of misconception in regard to what is meant by the settlement pattom and the manner of collecting the same. I would take leave of the House for a moment to explain that in a sentence. The settlement pattom (full assessment) was fixed after making due allowance for seed, cultivation expenses and certain definite shares of the gross produce for the cultivator and the land holder and generally forms about 6/17th of the gross produce to be sold by the lessor and lessee. If Government were to pass an order today to the effect that land tax will be paid in kind instead of in the shape of money on the basis of settlement pattom, Sir, we would be able to procure over 130 to 140 lakhs of paras of paddy a year. But the actual purchase that is now effected on the basis of settlement pattom and also on account of excess realisation in certain cases comes to only 100 lakhs of paras of paddy which is not even equivalent to 20 to 25 per cent of the estimated gross produce. The honourable member has suggested in the resolution that no paddy should be compulsorily purchased from those cultivators and landowners who do not get more than 300

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

paras of paddy per year as the total yield from their lands. In other words those landowners who get only 300 paras of paddy should be exempted from the purchase scheme.

After a very careful analysis of this proposition I find that, if a certain person in this country is allowed to keep 300 paras of paddy for consumption to himself and his family, he gets on an average 150 paras or 1500 edangalies of rice. Assuming for a moment that the average number of members in that family is about 5 or 6, every adult in that family is then allowed to consume 3½ nazhis per diem as against the rationed quantity of 12 ounces per head per diem allowed to those unfortunate people who do not possess lands. Again, I made another calculation on the basis of the yield that is obtainable in the State. On an average one acre of land produces about 75 paras of paddy. Thus 300 paras of paddy could be got from 4 acres of land. So, the extent of holding that requires to be exempted according to the honourable member comes to 4 acres. If such an exemption be granted, the total acreage of lands from which the available paddy could be purchased will be somewhere in the vicinity of 25,000 acres. Now, I ask the question in all seriousness if purchase is to be made only from 25 or 30 thousand acres which alone would produce a quantity of over 300 paras of paddy, how is our food problem to be met. The quantity that we will get from outside will be determined to the extent we make full use of our own resources. Not only that, suppose we exempt certain classes of lands. There are one acre and two acre categories of lands. The immediate reaction would be the artificial inflation of price of property. Already, Sir, on account of the difficult situation in which we are placed, the price of land has soared up to such an extent that if we make exemptions in certain cases there will be a tendency on the part of the rich people to go in for the purchase of those lands. All lands below 4 acres will quickly pass into the hands of rich men because of the very nature of the exemption. This is an inconceivable state of affairs. Again, to allow a certain section of people to consume from 3½ to 4 nazhis of rice alone per head per diem while the rationed quantity of rice coupled with other grains, inferior in character, comes to less than 1½ nazhis per head per diem to the non land holder is a proposition which I should strongly resist.

Mr. G. Ravi Varma : But the resolution speaks of exempting cultivators and not lands.

Mr. K. R. Narayana Aiyar : In other words if a man owns 300 paras out of his 4 acres of lands, ultimately the exemption applies to the individual.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

Sir, I have to emphasise another aspect of the matter. Even in the matter of allowing certain kinds of grains to be retained by the landholder this Government have shown the maximum possible concession in that he is allowed to keep one Edangali of paddy per head against the rationed quantity of 12 ounces of rice per head. Sir, the Government have issued very stringent instructions to their purchase officers to see to it that where the settlement pattom principle could not be applied or for other reasons *viz* low yield they should exercise their full discretion and grant the necessary exemptions. This again is another concession. So all things considered, to meet the situation which has arisen here, on account of the fact that we are a totally deficit area fully rationed it is impossible to accept a state of affairs as contemplated by the mover of the resolution.

The mover himself stated that the ordinary practice in the case of every landholder, however small he be, is to sell a small portion of paddy raised by him for purchasing other necessaries of life such as salt, chillies and so forth. Instances of a similar kind were noticed last year, in Kuttanad; we wanted to purchase paddy that accumulated there as wages in kind distributed to the labourers. Immediately grain was accepted as wages, it was taken to the neighbourhood for sale to realise money with which to the other necessaries of life.

In this connection I have to point out one more matter. The price that we pay for the paddy produced in the country is very very reasonable. As a matter of fact we have been found fault with by the Government of India for the price of Rs. 1/8 per Edangali offered by us. Such a high rate does not obtain anywhere in the whole of India. Our price is found to be much more than what is offered by Malabar to which we bear resemblance in many respects. Even at Cochin, our sister state, the price paid is lower. In this matter also, we have shown the maximum concession to the cultivator. To sum up, so long as the cultivator stands on a different footing in that he gets his own quota far in excess of the rationed quantity and that, in the form of rice alone, and that he gets a price which is considered to be very remunerative there is no point in saying that no paddy should be compulsorily purchased from him who does not get more than 300 paras. Indeed it is beyond my comprehension. Then, here is a golden opportunity offered for every landholder to contribute his mite however small it be, to the national call, from his own possession of land. He can take a legitimate pride in the fact of being the owner of a land to contribute for a noble purpose. Meeting an unprecedented

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

situation in the history of the State is the most important consideration which has weighed with the Government. When our supreme objective is to solve the most difficult problem of finding food for our people. I am unable to accept the resolution in its present form. If this resolution is accepted, it will cause a whole breakdown in the rationing system as well as in our food supply scheme. As a matter of fact, our food scheme is serving as a model to the rest of India to successfully copy. As regards the manner of our procurement, I have to state that the honourable Mr. Somerset Butler of the Government of India came to our State recently to take a lesson. It has now been found that this is the only place where necessary steps have been taken in a methodical manner in the matter of procurement and rationing. The officers of the Madras Government were here very recently to take a note of what is already being followed here. We have done our best in the matter of utilising our resources. At the same time we have taken care to see that unnecessarily our landholder is not harassed. The producer is being granted the maximum concessions possible. It is the elementary duty of a Government to see that everybody gets a square deal and in that task we have done our duty in a satisfactory manner. Under these circumstances, I am sorry, I have to oppose the resolution.

Mr. Paul A. Thaliath : Sir, I move the following amendment to the resolution before the House. To substitute the words "the quantity needed for seed, cultivation expenses and bonafide domestic consumption" for the words "300 paras of paddy per year as the total yield from their lands".

Mr. K. S. Joseph : I second it.

Mr. K. C. Chandy : Sir, I am quite prepared to accept the amendment.

Mr. N. Ramakrishna Pillai : There was no sufficient notice for the amendment.

Mr. K. G. Narayana Panicker : Sir, I oppose the amendment.

Mr. K. G. Narayana Panicker. സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ എതിർക്കുന്നു. എതിർക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം നെല്ലിടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വയ്ക്കുണ്ട സ്റ്റാൻഡാർഡ് എപ്പോഴും ശരിക്കുള്ളതായിരിക്കണം, അല്ലാത്ത വ്യക്തി അതിനിരിക്കരുത് എന്നുള്ളതാണ്. മുന്നൂറുപറ നെല്ലുകിട്ടുന്ന ഒരാളെന്നു പറയുമ്പോൾ ഈ ആദായം എപ്പോഴും ഒരേ തരത്തിൽ ആയിരിക്കുകയില്ല. കുറഞ്ഞും കൂടിയുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. അതിനാൽ ആ സ്റ്റാൻഡേർഡ് എപ്പോഴും കീപ്പപ്പ് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. രണ്ടാമത്തേ ഈ പ്രമേയത്തെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. G. Narayana Panicker.]

എടുക്കാനുള്ള ഒരു കാരണം നെല്ലുള്ള വ്യക്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഒരു അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കാമെങ്കിലും നെല്ല് ഇല്ലാത്ത ആളുകളും ഈ രാജ്യത്ത് ധാരാളം നിവസിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്കുവേണ്ടി നെല്ലും കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾ കുറെക്കെ ത്യാഗം അനുഭവിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് നല്ല നെല്ലിന്റെ ചോറ് എല്ലാവർക്കും ഉണ്ണണമെങ്കിൽ ഈ നെല്ല് ഗവണ്മെന്റ് എടുത്ത് റേഷൻ പദ്ധതിപ്രകാരം കൊടുക്കാതെ സാദ്ധ്യമല്ല. നെല്ല് കിട്ടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ നെല്ലില്ലാത്ത ആളുകളേ സംബന്ധിച്ചും 'ഭൂരിപക്ഷം ഭൂരിസുഖം' എന്ന തത്വത്തെ അധാരമാക്കി എല്ലാ ആളുകൾക്കും നല്ല നെല്ലിന്റെ ചോറ് ഉണ്ണുന്നതിന് ഒരു സൌകര്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പത്തെയാണു്; കടമയുമാണ്. ഒരു സാമാന്യ തത്വം അംഗീകരിച്ച് ഈ രാജ്യത്ത് നിവസിക്കുന്ന നെൽകൃഷിയുള്ള ആളുകൾക്കും അതിനു സൌകര്യമില്ലാത്ത ആളുകൾക്കും ഈ യുദ്ധകാലപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഈ നാട്ടിലെ നെല്ലിന്റെ അരി കിട്ടത്തക്കവണ്ണവും നല്ല ചോറു ഉണ്ണത്തക്കവണ്ണവും സൌകര്യം ലഭിക്കണമെന്നുള്ള തത്വം അനുസരിച്ചാണ് ഗവണ്മെന്റു് ഈ റേഷനിംഗ് പദ്ധതി നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതു്.

Mr. K. S. Joseph: Is that system working now?

Mr. K. G. NarayanaPanicker: ഇൻഡ്യയിലുള്ള മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളെയും പല പ്രാവിൻസുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് വളരെ മാന്യമായ രീതിയിലും ഭംഗിതികർമായ രീതിയിലും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഈ റേഷൻപദ്ധതിനടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂർ ഒരു രണ്ടാം ബംഗാളായി തീർന്നിട്ടില്ല.

Mr. K. S. Joseph: നാട്ടുനെല്ലിന്റെ ചോറു എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്.

Mr. K. G. NarayanaPanicker: എന്റെ അറിവിൽ എല്ലാവർക്കും കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. വളരെ വളരെ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും പ്രായോഗികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ തരണം ചെയ്കയും ചെയ്തുമാണ് ഇപ്പോൾ ഈ സിസ്റ്റം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. അതിനാൽ ഇതിനെ ഭേദഗതിചെയ്താൽ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പല ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റുവില്പനയും അതുമൂലം പല കഴപ്പുകളും ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടാകാൻ ഇടവരുന്നതാണ്. മനുഷ്യപറ നെല്ലു കിട്ടുന്ന ആൾ എന്നു തോന്നുവച്ചു നോക്കിയാൽ അതായതു കുടിയും കറ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞ്ഞും വരാം. അതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും മന്ത്രിമാർ നെല്ലുകിട്ടുന്നതു് എന്ന് അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ഇതു് ഓരോ പ്രാവശ്യവും കൂടിയും കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ഏതായാലും നെല്ല് പരീക്ഷണം നടത്തി ഭൂരിപക്ഷം അളുകൾക്കും തൃപ്തികരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്നതു്. നല്ല നെല്ല് കിട്ടുന്നതിനു മറ്റു ചില സാധനങ്ങൾ കൂടി ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ സാമാന്യം സുഭിക്ഷമായി കഴിഞ്ഞു പോകുന്നുണ്ടു്. ഈ രീതി ഉപേക്ഷിച്ചാൽ കൃഷിയില്ലാത്ത ആളുകൾക്കു് ബുദ്ധിമുട്ടു വർദ്ധിക്കാനും ഈ രാജ്യത്തു് ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റുകൾ വർദ്ധിക്കാനും ഇടവരും. അതിനാൽ ഞാൻ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുന്നു.

President : The question before the House is that the resolution as amended be passed.

The motion was put and lost.

Mr. K. C. Chandy : I demand a poll.

A poll was taken, and the House divided as follows: -

AYES—5.

1. Mr. T. M. Chidambarathanu Pillai
2. Mr. G. Madhavan
3. Mr. K. C. Joseph
4. Mr. Paul A. Talinth and
5. Mr. K. C. Chandy

NOES—22.

1. Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai
2. Mr. N. Ramakrishna Pillai
3. Mr. K. R Narayana Aiyar
4. Mr. P. G. Narayanan Unnithan
5. Mr. E. J. Chacko
6. Mr. S. Ramaswami Aiyar
7. Mr. P. A. Kasim
8. Mr. K. Madhava Kurup
9. Mr. S. John
10. Dewan Bahadur L. Venkitakrishnan
11. Mr. M. Govindan
12. Mr. D. Krishnan Potti
13. Sahib Bahadur M. K. Mackar Pillai
14. Mr. N. Madhavan Namboothiri
15. Mr. G. Narayana Aiyar
16. Mr. K. G. Narayana Panicker

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

NOES—22.

17. Mr. T. W. U. Park
18. Mr. K. A. Raman Pillai
19. Mr. Revi Varma Valia Raja
20. Mr. A. N. Satyanesan
21. Mr. V. S. Veeriah Reddiar and
22. Mr. M. K. Velu Pillai

NEUTRALS—5.

1. Mr. Shahul Hameed
2. Mr. P. Gopalan
3. Mr. G. Revi Varma
4. Mr. V. N. Padmanabha Pillai
5. Sahib Bahadur M. Mahomed Mustafa.

The motion was lost 5 voting for, 22 against and 5 remaining neutral.

Resolution re. P. W. D. Expenditure.

Mr. K. C. Chandy: Sir, I beg to move the following resolution :—

"This Council recommends to Government that the P. W. D. expenditure in every year be so regulated that at least five per cent of the total revenue from each taluk is spent on communications and new works in that taluk."

Sir, I do not propose to speak at length in support of the explanation of this resolution. There is a complaint that the country parts are neglected, that the P. W. D. does not bestow any attention to the needs of the country parts. Many a time we hear on the floor of the Council complaints regarding the non-maintenance of roads, non-construction of bridges and non-opening of necessary communications in country parts. At the same time there is a complaint that the major portion of the revenue is spent in beautifying the metropolis. It is to safeguard the interests of the country parts that I have tabled this resolution and I commend it for the acceptance of the House.

Mr. Paul A. Thaliath: സർ, ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വടക്കേ അറ്റത്തു കിടക്കുന്ന പറവൂർ കുന്നത്തുനാട് ഈ താലൂക്കുകളിൽ സഞ്ചാര സൗകര്യത്തിനു യോഗ്യമായ റോഡുകൾ ഇല്ല. വില്ലേജ് റോഡുകളും ഇല്ല, ഉള്ള റോഡുകൾ നന്നാക്കുന്നുമില്ല, ഗതാഗതത്തിനാവശ്യമായ സൗകര്യം തീരെ ഇല്ല, എന്നിങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം പരാതികൾ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly